

[Formanden]

Ligesom før rettede hr. Nymann sig til hr. Wilhelm. Meningen er, at man kan stille supplerende spørgsmål til ministeren, det fremgår af forretningsordenen. Det er det, det drejer sig om, ikke en indbyrdes polemik, som spørgeren ikke altid har mulighed for at svare på.

Nymann (FP):

Jeg beklager meget, at man ligesom søger at drage ordensmagten i tvivl. Derfor vil jeg gerne spørge ministeren, om det dog ikke er mærkeligt, at man bliver ved med at gøre det, i stedet for at tale om, at folk gør noget ulovligt ved at besætte disse bygninger. Det hører man ikke spor om. Jeg vil gerne spørge ministeren til sidst, om der var børn under 15 år med i aktionen.

Formanden:

Reglen om en medspørger gør det til en ret for tingets medlemmer at spørge, ikke til en pligt.

Justitsministeren (Ole Espersen):

Der blev anholdt, eller skal vi sige medtaget til stationen 2 børn under 15 år, og de blev naturligvis straks løsladt. De øvrige besættede var mellem 16 og 25 år.

Når man ikke taler så meget om det ulovlige i husbesættelsen, heller ikke fra VS' side, så går jeg ud fra, at det er, fordi vi alle sammen ved, at det var ulovligt. Derfor er der sådan set ikke nogen grund til at tale om det.

Jeg tror ikke, jeg har andre kommentarer, end at jeg stadig væk ikke forstår, at hr. Wilhelm hele tiden vil have mig til at overtræde den kundgørelse, som har sine egne undersøgelsesprocedurer, når hr. Wilhelm samtidig hævder, at politiet naturligvis skal overholde kundgørelsen, hvad jeg er ganske enig i.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. 139

10) Til *justitsministeren* af:

Bernhard Baunsgaard (RV):

»Hvad agter ministeren at gøre for at sikre, at fortrolige oplysninger ikke videregives af offentlige institutioner?«

Skriftlig begrundelse

Ifølge Politiken fra 29. oktober 1981 har postgirokontoen udleveret et EDB-bånd med 80.000 CPR-numre på medlemmer af HK til uvedkommende, i dette tilfælde en konkurrerende fagforening, SFF. Postgirokontoens leder, direktør Jens Christensen, forklarer, at kontoen ikke har haft nogen sikkerhedsregler; der kunne hindre, at personlige oplysninger kom i de forkerte hænder.

Den gældende lov er ikke meget rigoristisk i sine krav, men det er særdeles urovækkende, at offentlige institutioner endnu flere år efter at loven er trådt i kraft, ikke er blevet pålagt at gennemføre de nødvendige sikkerhedsregler.

Der spørges derfor om, hvad ministeren vil gøre for øjeblikkelig at få indført sikkerhedsregler for alle offentlige institutioner.

Justitsministeren (Ole Espersen):

Det fremgår af begrundelsen, at spørgsmålet er foranlediget af nogle oplysninger om postgirokontoens forhold.

Registertilsynet har over for justitsministeriet oplyst, at tilsynet under en inspektion den 20. oktober 1981 i post- og telegrafvæsenets EDB-center konstaterede, at der blev udsendt magnetbånd til postgirokontoehaverne, som indeholdt uvedkommende personoplysninger. Udsendelsen af disse magnetbånd sker som led i postgiroens betjening af kunder, der råder over EDB-anlæg, og magnetbåndene indeholder oplysninger om de foretagne indbetalinger til kunderne. Det sker til omkring 1.000 kunder, og magnetbåndene returneres af kunderne efter brugen og bruges på ny af girokontoen. Det var sådanne bånd, EDB-centeret ikke havde sikret sig var rensset for ældre oplysninger, inden man på ny anvendte dem til udsendelse af oplysninger til nye kunder.

Registertilsynet har på baggrund heraf og med hjemmel i § 26, stk. 3, i registerloven afgivet indberetning til generaldirektoratet og til ministeren for offentlige arbejder om, at der har fundet en overtrædelse sted af bestemmelserne om videregivelse til private i de forskrifter, der er fastsat for post- og telegrafvæsenets postgirokontoehaverregister. Tilsynet har endvidere fundet, at der ikke er truffet de fornødne sikkerhedsforanstaltninger mod, at registrerede oplysninger kommer til uvedkommendes kendskab, således som